

SAVOIR-VIVRE®

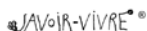
Creat cu pasiune și savoir-faire. Un volum Baroque Books & Arts®.

DOMINIQUE
LOREAU

FERICIREA
TRĂIEȘTE
ÎN SPAȚII
MICI

traducere din limba franceză de
TEODORA NICOLAU

Colecție coordonată de Dana MOROIU

Dominique Loreau
VIVRE HEUREUX DANS UN PETIT ESPACE
© Dominique Loreau, 2016

© Baroque Books & Arts®, 2017

Imaginea copertei: Ana WAGNER
Concepție grafică © Baroque Books & Arts®
Redactor: Ines HRISTEA
Corector: Rodica CREȚU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LOREAU, DOMINIQUE

Fericirea trăiește în spații mici / Dominique Loreau;
trad. din limba franceză de Teodora Nicolau. - București: Baroque Books & Arts, 2017

ISBN 978-606-8564-79-1

I. Nicolau, Teodora (trad.)

74

Tiparul executat de Monitorul Oficial R.A.

Niciun fragment din această lucrare și nicio componentă grafică nu pot fi reproduse fără acordul scris al deținătorului de copyright, conform Legii Dreptului de Autor.

„O casă mică-mică
În vârful de colină
În care să trăiești toată viața.”
YVES GERBAL, *Haikus de Provence*

Introducere

Dacă am ruga mai mulți oameni să ne dea definiția locuinței, probabil că am obține tot atâtea răspunsuri, adesea contradictorii: pentru unii, acoperișul de deasupra capului nu e decât un refugiu, un loc în care să te odihnești, să dormi, să-ți depozitezi lucrurile; dacă au un pat și un fierbător pentru cafea, le e de-ajuns. Pentru alții, dimpotrivă, locuința este nucleul central al vieții, în jurul căruia gravitează totul.

Indiferent de particularitățile și de aspirațiile fiecăruia, un lucru e sigur: tema locuinței înglobează toate aspectele vieții – bani, căsătorie, familie, statut social, siguranță, estetică, arhitectură, confort al trupului și al sufletului, sănătate, energie, ecologie, politică, economie, etică... Să reflectăm la „modul nostru de a locui” înseamnă, până la urmă, să medităm la propria viață și să dăm seama de visurile și de viitorul nostru. Dar și de moartea noastră...

Desigur, cu toții avem nevoie de un acoperiș deasupra capului... dar de ce fel de acoperiș? Cel care ne adăpostește ni se pare mulțumitor? Ne face fericiți? Este „pe măsura noastră”? Ne aduce energie sau, dimpotrivă, ne-o răpește? Fie că ne dăm sau nu seama, suntem tributari spațiului pe care îl ocupăm (sau pe care am dori să îl ocupăm). Chiar mai mult decât ne închipuim. În lipsa lui, ne-am putea pierde sănătatea, prietenii și chiar viața. În plus, să ai un acoperiș deasupra capului – propriul TĂU acoperiș – nu e întotdeauna ușor. Pentru atâtia oameni, să aibă o

locuință e mai mult decât o alegere, e o constrângere economică și mult prea adesea socială, chiar înainte de a fi o plăcere sau un vis realizabil. Cât despre proprietarul unei case mari și frumoase, nu spunem oare „A reușit în viață. A cumpărat o casă mare”? Dar e el cu adevărat mai fericit decât ceilalți? Modul lui de viață corespunde unor aspirații profunde? Mai are timp să viseze, să lenevească și să trăiască așa cum îi place, când e împovărat de un credit pe câteva decenii și de un serviciu, de o familie, de un program fix și de alte responsabilități?

Omul e sclavul locuințelor mari. În schimb, când locuiești în „pătrățelul tău”, indiferent că e vorba despre o garsonieră minusculă, despre un simplu apartament cu două camere sau despre o casă cu dimensiuni modeste, ai numeroase avantaje: mai puține cheltuieli și probleme, mai multe înlesniri, mai mult confort și timp liber, mai multă libertate, intimitate... Din păcate, societatea ne constrânge să ne alcătuim imaginea fericirii pornind de la modelul caselor deținute de vedete, acele case cu piscină, gazon și cameră de oaspeți. Nu ne dăm seama că am fi la fel de fericiți și chiar mai liberi într-un spațiu mai compact. Peste tot în lume există locuințe mitite și extrem de confortabile, frumoase și idilice.

Dacă să ai acoperișul tău deasupra capului e o prioritate, atunci suprafața lui e o chestiune secundară: paradoxal, cu cât o locuință are dimensiuni mai mici, cu atât aduce mai multă bucurie. Înțelepți, mistici și poeți au susținut asta din negura vremilor: un spirit cuprinzător nu are nevoie de un spațiu amplu. Locuințele mici îndeamnă mai mult la plăcere și la visare decât cele mari. Ca și în cazul multor altor lucruri din viață, mai puțin aduce deseori mai mult.

Să aibă un acoperiș deasupra capului, fără a risca să fie expulzat sau deranjat – în vreme ce singurele două lucruri la care aspiră sunt liniștea și singurătatea – este cu siguranță unul dintre cele mai mai visuri ale omului. Atunci el poate să-și bea liniștit ceaiul, așezat în fotoliu, lângă foc – în Occident, ceaiul fiind simbolul refugiului liniștit și pașnic, iar pentru filosofi și poeții din Orient, cel al eternei căutări a înțelepciunii. O căutare pe care budismul, taoismul și învățătura zen ne ajută să o ducem la bun sfârșit, ca să evităm suferințele, să ne îmbogățim interior și să ne ridicăm deasupra condiției noastre materiale.

Cuprins

Introducere	7
1. Avantajele suprafețelor mici	9
2. Privirile celorlalți și ce va spune lumea	45
3. Spațiile mici și singurătatea.....	71
4. Și dacă soluția e mutarea într-un spațiu mai mic?	105
5. Cum să transformi o suprafață mică într-un paradis.....	131
6. Japonezii și spațiul.....	155
7. De la colibă la casa-bijuterie	169
8. Viitorul locuințelor	181
Concluzie	189

& SAVOIR-VIVRE®

O colecție de formare și rafinare a personalității, *à la légère*, fără nicio declarație de intenție programatică.

Enciclopedii și alte lucrări capabile să corecteze micile imperfecțiuni și să răspundă la marile întrebări cu grație, umor și inteligență, pentru cititorii care își caută bucurii oneste într-o lume a speranțelor amânate.